

TETT MINKET KIRÁLYOKKÁ ÉS PAPOKKÁ I.

Jegyzet Jim Sanders tanításából
2011. március 06.

A Biblia tanítja, hogy *társörökösök* vagyunk Jézussal, azt hiszem ezt sem sokan értik, hogy mit jelent. Ha már párezer évet eltöltöttünk az Úrral, lehet, hogy jobban fogjuk érteni.

Jelenések 1/6 És tett minket királyokká és papokká az Ő Istenének és Atyjának: néki legyen dicsőség és hatalom mind örökkön örökké! Ámen.

Vagyis ez azt mondja, hogy én egy *pap* vagyok, sőt a papoknak *királyságát* alkotjuk. Mindig is így tervezte, szándékozta ezt Isten, már Izrael idejében is. Isten mindig *nemzetekben* gondolkodik, azt viszont nekünk most meg kell értenünk, hogy mi a *papság szolgálata*, miért vagyunk itt a földön Isten papjaiként.

Mózes II. 19/6 És lesztek ti nékem papok birodalma és szent nép. Ezek azok az Igék, melyeket el kell mondanod Izrael fiainak.

Vagyis azt szerette volna Isten, ha megtanítják az atyák a fiaknak, hogy papok birodalmának adta őket. De nem töltötték be ezt teljesen. Amikor a mennyből szólt nekik, akkor Mózesnek azt mondta a nép, hogy mi nem akarjuk hallani. Mózes te menj fel a hegyre, és te beszélj Istennel, Isten ne szóljon hozzánk, mert akkor meghalunk. Nem tudjuk elviselni az Ő szavát.

Felküldték tehát Mózeset a hegyre, hogy beszéljen Istennel, és majd mondja el nekik, hogy mit mondott. Isten ne szóljon hozzánk közvetlenül. Mondd meg Istennek, hogy közvetlenül ne hozzánk szóljon, hanem szóljon hozzád, és majd te elmondod nekünk. A mai napig nem sok változott. Azt követően pedig azzal kapcsolatban, amit mondott Mózes nekik, engedetlenségben voltak. Újra, és újra *engedetlenek* voltak, mindaddig, amíg végül Isten feladta.

Áronnak adta Isten ezt a felelősségteljes hivatalt, a *papság hivatalát*, és Áron leszármazottjainak, fiainak. Mindaddig így volt ez, míg Jézus meg nem született. Amikor Jézus megszületett, akkor az Ároni papság, a *Júda házának* lett átadva. Semmit nem ír azonban az Írás arról, hogy a Júda házára szálljon a papság.

Itt sok minden van, amit tanulmányozni kell, mert ezt én most kijelentésből mondom neked. Mert a kezdeteknek a *királyság*, már a Júdának adatott. És Jézus Júda törzséből származott. Mi módon tudja Ő megszerezni a papságot? Amikor a Jordán folyónál Keresztelő Szent János által keresztséget vett, amikor Keresztelő János a kezét tette rá, akkor látta a Szent Szellemet szállani Őrá, galamb formájának ábrázatában.

Ekkor János látta Őt szellemben, és megvallotta róla, hogy Ő a Messiás, János a Messiást várta. János rendszeresen tanította, hogy *jön* majd valaki, aki nagyobb nálamnál, aki nem vízzel keresztel majd benneteket, hanem Szent Szellemmel és tüllel. És János ezt ismételtén újra és újra prédikálta.

Mindaddig hirdette ezt, még Jézus megjelent, megállt előtte. És amikor Jézus állt előtte, akkor látta, hogy a Szent Szellem leszáll Óreá, és megnyugszik rajta, mint egy galamb. És akkor mondta, hogy: – Igen, Ő az!

János mondta neki, hogy – Uram, vártam rád mostanáig, és most itt vagy. Te keresztelj meg engem. De Jézus azt mondta, hogy ez most az én időm, hogy te keresztelj meg engem. Mert most nem én keresztellek meg téged, hanem a te sorod van, hogy így teljék be minden igazság. Miért?

Engedj most nékem, mondta Jézus Keresztelő Jánosnak, mert így kell *betöltetnie* minden igazságnak. Vagyis Isten minden szavát, minden Igéjét, az igazságot be kellett töltenie. Mert nem azért jött, hogy ellopja a papságot, Ő volt az, akinek Isten *Báránnyaként* kellett, hogy megölettesen.

Hogyan tudta volna betölteni mindezt Keresztelő János nélkül. A levitai papságból való *leszámazott* volt, Benjámín vonalán Keresztelő Szent János. Áronnak a lánya volt Erzsébet, az ő anyja, és az édesapja pedig a főpap volt. János egyben *próféta* is volt.

Tehát Jézus ott állt János előtt, és ahogy János *rátette a kezét* Jézusra, Jézus vált a *bűnbakká*. Minden évben a papnak a kezét kellett, hogy tegye a bűnbakra, és annak kellett, hogy elvigye a népnek a bűneit. A papnak kellett, hogy rátegye a kezét a baknak a fejére, és így kellett ráolvasni a népnek a bűneit. A népnek a bűneiért járó átkokat a baknak kellett, hogy elvigye. Egy arra minősített emberrel elvitették a bűnbakot a pusztába.

Amikor János a kezét tette Jézusra, akkor a Lévi házából az Ároni papság *át lett vezetve* a Júda házára. Jézus ezt *kézzrátéttel* szerezte meg. És Jézus lett Isten Báránnyává, aki *elvitte a világ bűneit*, egy erre alkalmas személynek kellett lennie. Olvassuk azt is, hogy Jézus, miután keresztséget vett, a Szent Szellemtől vitetett a pusztába. Vagyis Istennek a Báránnya a nép bűneivel a *pusztába* vitetett.

Másnap, amikor János látta Jézust jönni hozzá, akkor azt mondta, hogy *ímé az Isten Báránnya, aki elveszi a világ bűneit*. János próféta volt, és tudta, hogy itt mi került *átadásra*, mi történt ennél a keresztségnél. Kijelentés által tudta, hogy Ő az Istennek a Báránnya, hogy sokaknak a bűnét elhordozza.

Zsidó 9/28 Azonképpen Krisztus is egyszer megáldoztatván sokak bűneinek elhordozására, másodszor bűn nélkül fog megjelenni, üdvösségükre azoknak, akik várják Őt.

Másodszor bűn nélkül fog megjelenni mindazoknak, akik várják Őt, és az üdvösségükre fog megjelenni. Mi vagyunk Istennek ez a népe, és Ő tett minket *királyokká*, és *papokká*. Tehát a papság így, *Júda* kezébe került. A Júdáé volt már a *királyság*. Melkisédek rendje szerint való főpappá lett, mert *Melkisédek* volt a királyi papság. Nézzük meg:

Péter I. 2/9 Ti pedig választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, Isten tulajdon népe vagytok, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el titeket;

Ezek mi vagyunk, *királyi papság* vagyunk, egy szent nemzet vagyunk, és Istennek a tulajdon népe vagyunk, királyi papság tehát. Mostantól olyan helyekre megyünk a Bibliában, ahol meg fogjuk látni, hogy mi is volt a *felelőssége* a papságnak az *imádság* szempontjából.

Ez egy olyan terület, amelyben mindannyiunknak *működni* kellene. Ha ezt a területet betöltjük, akkor fogunk tudni *elkülönülni* más területektől, amelyekben meg nem kellene részt vennünk. Egy történetet fogunk megnézni az Ószövetségből, Sámuel I. könyvéből, amikor a nép *megbotránkoztatta* Sámuelet.

Ugyanis egy *királyt követeltek* maguknak. Sámuel elmondta nekik, hogy Jehova a ti királyotok. Igen, de mi olyan nemzetté akarunk lenni, mondták a zsidók, mint más népek. Tehát nemzeteket akart Isten látni, és az ő nemzetüknek *Ő volt a királya*.

Azt kérte a nép, hogy adj nekünk királyt. Sámuel szólt a néphez, és mondta nekik, hogy *nincs szükségetek* egy másik királyra, mert *Jehova* a ti királyotok. Mindenképpen akart a nép magának egy olyan királyt, akit *látnak* is. Sámuel ezen megbotránkozott, és imádkozott Istenhez.

Uram halld a szavát ennek a keménynyakú népnek. És Isten megkérdezte Sámuelet, hogy ugyan Sámuel te miért haragszol? Mert nem téged utasítottak el, hanem engem, azért te csak légy *nyugton*, bár most megbotránkoztál, bár most ezen haragszol. Sámuel mit tett ezek után, megnézzük, mit mond a népnek?

Sámuel I. 12/19 És monda az egész nép Sámuelnek: Könyörögj szolgálidért az Úrhoz, a te Istenedhez, hogy meg ne haljunk, mert minden bűneinket csak öregbítettük azzal a bűnnel, hogy királyt kértünk magunknak.

Nézzük, mit mond itt a nép, királyt akartak maguknak. Tudták, hogy bűnt követtek el, és kérték Sámuelet, hogy imádkozzon értük, hogy meg ne halljanak, de azt már nem kérik, hogy akkor inkább lemondanak a királyról. Tehát *nem volt egy igazi megtérés*, mert nem változtak meg a rossz útirányból. Csak azért imádkozz, hogy meg ne halljunk, de azért a királyunkhoz ragaszkodunk, azt akarjuk.

A mai nap sem változott semmi. Megkérdezed az ismerősödet, hogy jössz ma a gyülekezetbe? Nem megyek, de amikor te elmész, imádkozz értem. Tehát *nem komoly* az illető.

20. És monda Sámuel a népnek: Ne féljete! Ha már mind e gonoszságot véghezvittétek, most ne távozzatok el az Úrtól, hanem az Úrnak szolgáljatok teljes szívetekből.

21. Ne térjete el a hiábavalóságok után, amelyek nem használnak, meg sem szabadíthatnak, mert hiábavalóságok azok.

22. Mert nem hagyja el az Úr az Ő népét, az Ő nagy nevéért; mert tetszett az Úrnak, hogy titeket a maga népévé válasszon.

23. Sőt tőlem is távol legyen, hogy az Úr ellen vétkezzem és felhagyjak az érettetek való könyörgéssel; hanem inkább tanítani foglak titeket a jó és igaz útra.

Távol legyen tőlem, mondja Sámuel, hogy én vétkezzem az Úrnál. Mivel? Azzal, hogy felhagyjak az éretetek való imádsággal, hanem inkább meg foglak benneteket *tanítani* az igaz és jó útra, mert a rossz irányba haladtak.

Nem fogok felhagyni az éretetek való *imádsággal*. Vagyis pontosan tisztában volt az ő papságának *szolgálatával*. Imádkoznia kellett ezért a népért, könyörögnie, *közbenjárnia* ezért a népért. Ez volt az ő papságának a *felelőssége*, hogy imádkozzon az ő népért. Minden egyes fázisában az életünknek a növekedési szakaszában, Isten *ad felelősségeket*, felelőségek vannak a szolgálatunkban. A *pásztornak* is meg van a maga felelőssége és ugyanúgy *neked* is meg vannak a felelősségeid.

El fogom magyarázni, hogy a *könyörgő* imádságok miként tartják fent, miként tartják életben az Úr Jézus Krisztus gyülekezetét. Isten munkáját *tartja fenn*. A kérdés úgy hangzik, hogy *hűséges* leszel-e arra, hogy a gyülekezetedért, a tagokért, a pásztorokért *imádkozzál*? Az evangélistáinkért imádkozzál.

Ami *vezető* beosztással járó felelősség, vagy az Úrnak bármelyik hivatala, párosul egy bizonyos felelősséggel. Így ez a közbenjáró imádság ez a te helyed, és a *te felelősséged*, mert te egy pap vagy. Nem lehetséges, hogy az ember szellemi beosztásba kerül, és ne legyenek különböző felelősségei. Sokak vélik, hogy elhívottak a *tanításra*, és elkezdik tanítani a népet, de ennél sokkal mélyebb a dolog. Nem csak, hogy tanítani kell őket, hanem *imádkozni* is kell értük.

Tehát mondta Sámuel, hogy – távol legyen az tőlem, hogy vétkezzek, és felhagyjak az éretetek való könyörgéssel. Mert ha az ember felhagy ezzel a könyörgéssel, akkor vétkezik. Nagyon sok imakonferenciánk van, napi imaóráink vannak, az interneten lehet csatlakozni, hétről-hétre, mindennapon ezen az internetes imádságon.

Vagyis részesévé lehetsz, és szeretném, ha ezt komolyan vennétek, hogy milyen felelősségünk van ebben. Ha az ember *felhagy* a könyörgésekkel, miként tudná *folytatni* a szolgálatát? Mert az *megrontja* az Isten imádatát. Megrontja a tanítást, *elront* minden mást, ha nem imádkozol.

Azt mondja itt Sámuel, hogy továbbra is megteszem, hogy *tanítalak* benneteket a jó és igaz útra. És nem fogok vétkezni Isten ellen, hogy többé ne könyörögjek éretetek. Amikor a könyörgések, és a közbenjáró *imádságok megszűnnek*, akkor *ürül ki a gyülekezet!*

Gondolná az ember, hogy ez a papnak a szolgálata, én pedig csak a nép közül való vagyok. Valóban így gondolod? Mit mond az Írás? Nem mi magunkat neveztük ki, hanem Ő tett minket Isten igazságává Krisztusban. *Ő tett minket királyokká, és papokká*. Nem azt mondta, hogy néhányakat kinevezek, mindannyiunkat tett, ezért vannak a hivatalunkhoz tartozó *felelőségek*, és felelősséggel tartozunk egymás irányában is.

Felelőségeink vannak a helyi *gyülekezetekben*, felelősek vagyunk az *ország*, a népek dolgáért, és felelősek vagyunk a *világban* zajló dolgokért. Hogyan tudna a szolgálat előre lépni a papi szolgálat *betöltése* nélkül? Mi az, amire a világ egymagában képes lenne Jézus Krisztus igaz követői nélkül?

Ausztráliában jártam nemrégiben és egy barátommal beszélgettem. Négy sógora van, mindannyian gúnyolják őt a hitéért, hogy ő keresztény, és így tovább. Az egyik közülük úgy

megbetegedett, hogy a halálos ágyán volt, de ebben az állapotában sem akarta befogadni az Urat. Az egyik éjszaka, a halál nagyon erősen megragadta, az Úr adott egy kijelentést, hogy nem csak, hogy haldoklik, hanem az a félelem is megragadta, hogy érezte, hogy a pokol felé tart az útja.

És kiáltozott a félelmében, hogy haldoklom, haldoklom. Pánikba került, elvitték őt az intenzív osztályra, a halálnak a karmai megragadták őt. Egész életében gúnyolta Isten dolgait, és ott a halálos ágyán – félelmek voltak benne, érezte, hogy a pokol felé megy az útja – kérdezte, mit kell tennem? És ott volt vele a barátom és azt mondta neki, hogy most kiálts fel az Úrhoz, mert mindaz, aki segítségül hívja az Urat, megtartatik. És még egyszer kiálts! Még egyszer kiálts! És *befogadta az Urat*.

A szomszédos ágyon fekvő ember megkérdezte, hogy te ki vagy? Mondta, hogy én a Krisztusnak a küldöttje vagyok, nekünk szabad bejárásunk, *útlevelünk* van a mennyországba. Kérdezte, hogy én is kaphatok ilyen útlevelet?

Istennek az *irgalma* volt tehát ez, hogy kinyúlt az utolsó pillanatban, ez a barátom különben a fémkereskedéssel foglalkozik az acéliparban és ez ráadásul a fián keresztül egy ismeretség is lett. Így Isten egy köhajtással két dolgot szerzett magának. A sógora azután óriási békességet kapott, és rövidesen haza is költözött az Úrhoz.

Sokat tudnék nektek sorolni, akik a *halálos ágyukon fogadták be* az Urat. Egy-két nap a költözés előtt. Ez a barátom mondja, hogy ez annyira felindította, hogy azóta éjjel-nappal az Úrnak imádkozik.

Miként mehetne *előbbre* a szolgálat a papi szolgálat *betöltése nélkül*? Ha az ember megnézi a műholdas csatornákon az óriási, neves szolgálatokat, van, amit lát a szeme előtt, de sok mindent nem lát. Voltak, akiknek imádkozós édesanyjuk volt, aki egész éjjel imádkozott. De ami mindegyiknél megtalálható, fizetett *imaharcosaik* vannak, imádkoznak éjjel-nappal, ezért kapják a fizetésüket kezdetektől. Meg tudnám nevezni ezeket a szolgálatokat.

Mi pedig ha mindannyian összejövünk naponta, és imádkozunk egy-két órát, még ennél felette tudunk teljesíteni. Az én Biblia iskolám alapítója, elmondták a diákok, hogy figyelték őt, és volt, hogy negyven napig nem jött ki az irodájából. Egész éjjel fel volt kapcsolva a villany, és munkálkodott az imádságban.

A Galata 4/19-ben mondja, hogy *imádkozom* értetek, míglen *kiábrázolódik* bennetek a Krisztus. Tehát a Biblia iskolánkban tanították, hogy a könyörgésekben és imádságokban kell maradni addig a másikért, amíg benne az Úr ki nem ábrázolódik. És a mai napon szeretném, ha látnátok ennek a szükségét, hogy mennyire fontos, hogy ezt elvégezzük.

Amikor Mózes meghalt, akkor Józsuét nevezte ki Isten arra, hogy vigye át népét a Jordánon túlra. Mit mondott Isten? Úgy rendelte, hogy a *papok* vigyék a szövetség ládáját. A *próféták* kapták Istentől az útmutatást, és Isten a stratégiáit, nekik, a prófétáknak tette fel, de a papok mentek elől, ők vitték a szövetség ládáját. És ahogy a papok beléptek a Jordán folyóba, akkor vált ketté a víz, és száraz lábbal tudtak átmenni. Ki lépett először a vízbe? A *pap*.

Nem Józsué ment elől, és nem ő lépett bele a vízbe. Amint a *pap* belelépett a víz *kettévált*. Ahogy a mieink részt vesznek a papi imádság szolgálatokban, ugyanúgy a hegyek, amelyek

akadályoztatnak minket, *kettéválnak*, és át tudunk menni, és ahogy Izrael is, száraz lábbal tudunk átkelni.

Amikor Jerikóhoz értek, és ahogy be kellett venni ezt a nagyon erősen védelmezett várost, akkor is a *papoknak* kellett körbe menni, ők vezették a népet, hétszer kellett körbe menni a hetedik napon. Ők *vezették* a gyülekezetet ebben. És a hetedik napon, miután hetedszer körbe mentek, utána fújták meg a trombitáikat. És nagyon erőteljes kiáltást kellett kiáltani, és akkor Jerikó falai leomlottak. Ez a *papnak* a szolgálata.

Mindegy tehát, hogy milyen mértékű és mennyiségű utasítást ad az Úr világszerte a hívőknek, az egész világot beborítják a műholdas csatornák, még Izraelben is lehet nézni a keresztény csatornákat, huszonnégy órában. Vagyis Isten *Igéje elérkezik* Isten népéhez, de nincs *elegendő imádság* mögötte, hogy az, az Ige, ami erővel érkezik Isten népéhez, hogy az *megcselekedésre* is kerüljön.

Tehát ugyan olyan sebességgel kellene az imádságokat elvégezni, mint amilyen sebességgel az Ige jön hozzánk. *Nincs elég könyörgés*, nincs elég imádság, és a megfelelő, a helyes imádság, ami szükséges lenne.

Az embereket elsősorban az foglalkoztatja, hogy saját maguk számára, vagy a szeretteik számára megkapják a *csodákat*. És egyre inkább tanuljuk, hogy miként kell *elfogadni* azt, amit Isten számunkra felkínál. Tehát amit szeretnénk Istentől, hogy miként kell azt elfogadnunk.

De a papi szolgálatoknak ezt a *tisztét*, amit el kell látnunk, ez a közbenjáró és könyörgő *imádságoknak a sora*. Imádkozván hozzuk azt az imáinkkal, hogy Isten *munkái* előre tudnak lépni, *előre haladnak*.

Azt jelenti tehát, hogy el kell jönni, imádkozni és közbenjárni. És tudod azt, tisztában vagy vele, hogy az imáid mit végeznek, Isten munkáit *mozdítják* előbbre. Ezért tehát alig várod, hogy eljöhess a következő imakonferenciára, és biztos lehetsz abban, hogy a te imakérésed is ott van közte. És másokért is tudsz így könyörögni, akik küszködnek a hitükben valamivel.

De tudod, hogy az imáid által ma valami történni fog az életükben. Vagy csak a te személyes életed vonatkozásában imádkozol te magad otthon? Az *evangélizációs* munkákban az előre lépések, áttörések is nagyon sok *imádság* után jönnek, amikor a Szent Szellem leszáll a közbenjárások után. Látjátok-e ezt?

Azt kell, hogy mondjam nektek, hogy olyan jó, hogy ti tudjátok ennek a fontosságát és olyan régről, és olyan sokan részt vettek a közbenjáró és a könyörgő imádságokban. Tanítani szeretnék tehát, és a következő Igéket fogjuk olvasni.

A papságnak a további vonatkozásával fogunk foglalkozni. Hiszem, hogy érdekel ez benneteket, *semmiféle kárhoztatás* alá nem tesszük magunkat. Egy dolgot biztos meg tudunk tenni, szólunk nyelveken, szellemben imádkozván, mert ez Istennek tökéletes akarat ilyenkor.

Zsidók 8/1 A lényege pedig azoknak, amiket mondunk az, hogy, olyan főpapunk van, aki a mennyei Felség királyiszekének jobbára ült,

2. Mint a szentélynek és amaz igazi sáornak szolgálja, amelyet az Úr és nem ember épített.

3. Mert minden főpap ajándékok és áldozatok bemutatására rendeltetik, ezért szükséges, hogy neki is legyen valamije, amit áldozatul odavisz.

A papnak rendeltetése volt, hogy *áldozatokat* mutasson be.

Zsoltár 141/2 Mint jó illatú füst jusson elődbe imádságom és kezem felemelése estéli áldozat legyen.

Hagy jusson elődbe az imádságom, mint a jó illatú füst. Az Újszövetségünkéről egy királyi kijelentést kapott Dávid, a *kezem felemelése* pedig olyan, mint egy estéli áldozat. Pál is mondja, hogy emeljük fel a szent kezeinket.

Zsoltár 69/30 Dicsérem az Istennek nevét énekkel, és magasztalom hálaadással.

31. És kedvesebb lesz az Úr előtt ez, az ökröknél, a szarvas és hasadt körmű tulkoknál.

Látszik, hogy Dávidnak megértése volt ezekről. Pál is mondja, hogy kívánom, hogy mindenhol a férfiak, *szent kezeiket felemelve* jöjjenek az Isten elé. Tehát ez a királyi *imádatnak a része*, hogy felemelt kezekkel imádjuk Istent. Vajon pap vagy-e? Most gondolkodtok e felől?

Ahogy ezt tanuljuk, ezer évek fognak beletelni, mire megtanuljuk a szolgálatunkat, de attól ez az igazság. Nem húzunk elő magyarázatokat, hogy XY mit gondolt erről a versről és szerinte mit jelent ez, elétek tárjuk az Igét, és ti döntsétek el, hogy mit jelent ez.

Jelenések 8/3 És jöve egy másik angyal, és megállta az oltárnál, aranytömjénezőt tartva; és adaték annak sok tömjén, hogy tegye minden szenteknek imádságaihoz az aranyoltárra, amely a királyiszék előtt volt.

Jelenések 5/8 És mikor elvevé a könyvet, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborula a Bárány előtt, mindenkinél hárfák és aranypoharak lévén, jó illatokkal tele, amik a szentek imádságai.

Amit most ebből ki kell hallani, hogy a mi imáink *illatként* jelennek meg Isten előtt a mennyben. Az igazi mennyei templomnak az a *földi templom*, amit a Mória hegyén építettek és a mai napon a romjait lehet látni, az a földi árnyékképe, *hasonmása* volt. Tehát a mennyeknek csak egy árnyéka.

Amíg itt lent a földön folyt a papi szolgálat, a mennyben is folyt a szolgálat. A baj ott volt csak, hogy a *mennyben* akkor még *nem volt főpap* a tisztében. Jézus azonban miután feltámadt a halálból, felment a mennybe a saját vérével bemutatván áldozatként. A Szentek Szentjébe ment be a saját vérével.

Két felmenetele volt a mi Urunk Jézus Krisztusnak, első útján felment, hogy a *vérével* bemutassa áldozatul a mi bűneinkért, a mennyei kegyelem trónjára kellett ezt a vért elhelyeznie.

Mózes megépítette ennek a *mását* a földön, a szövetség ládáját és a kegyelem fedelét, a mennyben van az eredetije, mert Jézust hívja a Biblia a szentély szolgájának. A mennyi szentély szolgájának, Ő ott a *főpap*. Addig, amíg a mennyben nem volt meg a főpap, addig Istennek itt a földön, az Ároni papsággal kellett a papsággal foglalkozni.

A Szentek Szentjét, egy nagyon vastag függöny választotta el a külső részétől a templomnak, a sától. Amíg a mennyben nem volt meg a főpap, addig itt a földön az *Ároni* papságnak kellett bemutatnia az áldozatokat, és a legbelső részében, a szentélyben nem lehetett szolgálni.

Most, hogy az Úr Jézus Krisztus elfoglalta a főpapi tisztét, a királyi papság tovább haladhat. Az a hatalmas *vastag függöny*, ami elválasztotta a Szentek Szentjét, az kettéhasadt. Egy óriási *földrengés* volt, amikor Jézus kilehelte a lelkét. *Sötétség* borította az egész földet. Mivel ez az elválasztó elrepedt, mindenki nyíltan *betekintethetett* a Szentek Szentjébe, láthatta a Szentélyt.

Amit a levitai papság nem tudott, hogy *megváltozott a papság* is, az Ároni papság megszűnt ezzel. Ennek az a bizonyítéka, hogy a mi Urunk, három napot töltvén a pokolban, amikor onnan győztesen kijött, a saját *vér áldozatát* vitte be a *mennyi szentélybe* áldozatul.

Amikor ezt a vért bemutatta áldozatul, *elfogadták* az áldozatát. Mert ez a vér értünk ontatott ki. És Jézus ezután visszatért a földre, és azt mondta, üdv néktek, mert ez elvégeztetett, bevégeztetett. És most Ő lett a *mi főpapunk*, az Újszövetségi szerződésnek Ő a főpapja, ez *jobb ígéret*ek alapján kötött.

A Biblia azt mondja, hogy ez egy *jobb Szövetség*, mint az Ószövetség. Az *Ószövetségben* olvashatjuk az erőket, egy megfutamít ezret, kettő megfutamít tízezret. Az *Újszövetségben* pedig azt mondja, hogy EGY megfutamított mindenkit! EGY! Hallelúja. Egy mindenkit megfutamíthat!

Egy, aki hittel megy. Egy ember, egy asszony, mindegy. Hogyan lennének képesek a kudarcra? Jézus még azt is mondta, hogy segítségként, küldök néktek egy *Vigasztalót*. Hallelúja! Vagyis *királyi papság* lettünk!

Nem csoda, ha a sátán azon ügyködik állandóan, hogy Isten népének a szervezettségét szétrombolja. Mert nagyon jól tudja, hogy ha mi összegyülekezünk, mint királyi papság, és *egybefogjuk* a hitünket, akkor bármire képesek vagyunk. Jól tudja ezt a sátán. Semmi nem lehetetlen számunkra, amikor összejövünk és imádkozunk. *Minden lehetséges!* Utoljára pedig megnézzük, hogy mi történt a korai időkben, amikor a gyülekezet megpróbáltatott.

Apostolok Csel. 12/1 Abban az időben pedig Heródes király elkezdett kegyetlenkedni némelyekkel, a gyülekezetből valók közül.

2. Megöleté pedig Jakobot, Jánosnak testvérét, fegyverrel.

3. És látván, hogy ez tetszik a zsidóknak, feltette magában, hogy elfogatja Pétert is. Valának pedig a kovásztalan kenyerek napjai.

4. Kit el is fogatván, tömlöcbe veté, átadván négy négyes katonai szakasznak, hogy őrizék őt, húsvét után akarván őt a nép elé vezetetni.

5. Péter azért őrizteték a fogságban a gyülekezet pedig szüntelen imádkozik vala az Istenhez érette.

Látod-e? Pétert bebörtönözték, de, mondjuk Tamás megbetegedett, de, Sára meg beteg volt, de, Ferenc tönkrement anyagilag teljesen, de a *gyülekezet szüntelen imádkozott* érette. Ezért van ez a „pedig” ott az Igében, hogy de a gyülekezet annak ellenére. Azért történt itt valami, mert Isten fel akarta hívni a figyelmünket, mert a *gyülekezet imádkozott*.

Mi pedig szeretnénk a mennyet ellátni ezzel a mennyei füst *illattal*. És szeretnénk *megalapozni* itt a földön Isten Igéjét, és előbbre akarunk nyomulni abban, amit Isten a számunkra tervezett, és szüntelen akarunk ebben munkálkodni. Hiszitek-e, hogy ez működik? Látod-e az aranyat, és a *célkitűzéseket*?

Amikor az ember elveti ezt a magot, akkor gyarapszik, és gyarapszik. A Szent Szellem jól összezavarja az ördögnek a munkáit. *Nem képes kezelni* az ördög a természetfelettit. Azt kell használnunk, amit Isten adott nekünk. Dicsőség Istennek!

A gyógyító sor után a következők hangzottak még el az élő adásban:

Róma 8/26 Hasonlatosképpen pedig a Szellem is segítségünkre van a mi erőtlenségünkben. Mert azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk, de maga a Szellem esedezik miérettünk kimondhatatlan fohászokkával.

Van számos dolog, amit az ember nem képes önmagában elvégezni. Hogy a Szent Szellem a *segítségünkre siet*, ezt a következőképpen lehet magyarázni: ha megpróbálnám én magam felemelni ezt a nehéz márványszobrot, egymagam nem bírom, de mikor elkezdem és nekifeszülök, akkor a Szent Szellem odasiet, és *ketten együtt* megragadjuk, és úgy visszük, így a terhet már nem én viszem egy magam.

Tehát ez folyik, amikor *nyelveken imádkozunk*, és nagyon sok imára van szükség, hogy gyülekezeteket *felépítsünk*, hogy *előre menjünk*, hogy terjeszkedjünk, hogy *szélesítsük* a sátrainkat. Nagyon jó helyen vagyunk az Úr munkáiban, mert sok szentünk van az imádságra, és nagyon sokat el tudunk végezni vele az Úrnak.

Lehet, hogy valaki úgy gondolja, hogy milyen nagy szolgálat lett belőle, de meg kell tudnunk, hogy a könyörgések és az *imádságok álltak e mögött*, mert az Úr mozdul veled az imádságokra. És ebben az időben szeretnénk tovább haladni, és együtt menni előre.

Nagyon sok evangélizációt el kell még végezni, és gyülekezeteket szeretnénk építeni, ezért van szükség az imádságra, és azért, hogy ők gyarapodjanak, szükség van pénzre az evangélizációhoz. De segítünk azoknak, akiknek szükségük van segítségre, kiegyensúlyozzuk a helyzeteket. Ezt kell tennünk, az egyikünk a másiknak kell, hogy segítsen.

Ausztráliában ezt láttam: hét felnőtt korban álló pásztor áll készen a munkára, és nincs nyájuk, egyikük sincs egy báránya sem. Nem mind az én növendékeim, de ennél még többen is vannak, akik felnőtt korba kerültek, 30-35 éve az Úrban vannak, és elrendeltek, meg vannak a szolgálati dokumentumaik. De olyan *sok imádság* kell ahhoz, hogy ...

Egy imádkozós nagymama pl. a családnak egy tagját hordozhatja addig imádságban, míg oda nem szánja az életét a szolgálatra. És lehet, hogy vannak bizonyos helyzetek az életében, és ezek azután jóra fordulnak.

Tehát ezek a neves szolgálatok, akiket említettem, sok esetben tudhatnak maguk mögött egy ilyen imádkozós anyukát vagy nagymamát. És addig kell ezeket az imákat végezni, amíg az a Krisztusi élet a végén képes úgy felkelni bennük, hogy irányítás alá vegye az életüket. Tehát a hústestünkkel állandóan kell foglalkozni. És tovább kell mennünk, nyomulnunk kell előre.

Sok evangélistánk van, óriási gyógyító kenet van, sokat tudunk elvégezni, sok pásztorunk van. Amikor annak idején jöttem, és kezdtem a munkát, akkor nem voltak pásztorok. Ahogy mentem egyik helyről a másikra, akkor csak néhány gyülekezeti vénnel lehetett találkozni, nem volt divat, hogy egy pásztor kineveljenek. De szükség van erre a fajta imádságra. És kell hozzá ez az imádság, és ez nem elfecsérelt idő, ezt látni kell.

Kb. hatvan ponton van velünk internetes imakör most jelenleg, de százra is felnövekedhet hamarosan. Ahhoz, hogy az emberek becsatlakozzanak ebbe a közbenjáró ima munkába, ahhoz egy *kijelentés* kell a szívükre, látniuk kell, hogy ez milyen *fontos* az Úrnak! Izraelben is különleges időket élünk, és más helyekre is kell az imádság.

Nem prédikátort hallgattam, csak egy nyilatkozót, - amit meg lehet állapítani a világban, hogy a gonoszság megnövekedett, és amin az iszlám népek is keresztül kell, hogy most menjenek. Mi folyik? A tizenkettedik Imám megjelenésének előkészületei folynak, hogy a *Mahadi megjelenhessen*. És ő iszlámvezető.

A tíz lábujjra visszaemlékszünk Dániel könyvében, és ezek a különböző diktátorok, akik uralják az országokat, ezek el fognak tűnni a színről, mert az iszlám szélsőségesek fognak egyre inkább előtérbe kerülni. Tehát a gonoszság mennyire tért nyert magának, és a muszlin származású *Mahadi jön* majd.

Megmutatta a próféciákat, amik elhangzottak már eddig a tizenkettedik *Imámról*, és azután *Jézusról* szóló próféciák, és az antikrisztusiról. És pontosan *ugyanazok*. És azt hiszem, hogy az illető nem is volt keresztény, akit hallgattam.

Ezeket az iszlám pontokat tanulmányozva, évekig tanulmányozta, és nem prédikátorokkal, szakértőkkel tanácskozott. Az iszlám és a keresztény vallásokat tanulmányozta, professzori szinten. Ez folyik most, ennek az előkészületei.

A Góg és Magóg háborúja során különben le lesz teljesen győzve, az Ezékiel 38-39 fejezetében erről olvashatunk. Damaszkusz teljesen le lesz rombolva. Tehát a síita és a Hezbollah erők, hogy, hogyan fognak összeméretni, és Izrael szinte teljesen meg fog semmisülni. Izrael fel fogja adni a *fegyverzetét*, meg fogják szüntetni a fegyverzeteit. Libanon, Egyiptom, Szudán egybe fognak és be fognak sétálni Izraelbe, és maga veszi a kezébe az irányítást majd. Ez így fog megtörténni.

Tehát az *antikrisztus* az iszlám világból jön majd, a tizenkettedik Imám, a Mahadi az iszlám vallásnak lesz az egyik vezetője. A *szemünk előtt* zajlik majd ez. És ebben vagyunk mi benne, részesei vagyunk. Mit teszünk majd? Amire minket elhívott az Úr, a *saját részünket*

elvégezzük, és azt jól fogjuk elvégezni. *Minél több újjászületett* keresztény van a világban, annál jobb. És elvégezzük a részünket. Hallelúja!

Örülök, hogy ma itt vagyok veletek, egy *különleges idő* ez az Úrban, és titeket az Úr, erre az időre választott magának, hogy magának a legnagyobb dicsőséget vegye bennetek. Nagy *jutalmatok* lesz ezért mindörökre, nagyon jól végzitek ezt a csodálatos *imaszolgálatot*, amit itt végeztek, csodálatos imaköreink vannak, igen büszkék vagyunk a hűséges imatestvéreinkre, és növekedni fogunk benne.

A fő dolog tehát, hogy azt ne gondold, hogy te csak elfecsérled az idődet, amikor imádkozol. Mert az ördög ezt szeretné, ha így gondolnád. Azt mondja az ördög, hogy nézd meg mennyi időd elment már megint veled, és nem jutottál előbbre.

Miért akarja annyira, hogy abba hagyja? Gondolkodtál már ebben az irányban? Tehát ez egyrészt egy *illat* a menny felé, amit *naponta* kell szolgálni a papnak. És az ember jól érzi magát, amikor az Istennek tud szolgálni. Hallelúja.

A karzaton megnézhetitek a szép, új szőnyeget, négy napos munka ez, amit büszkén mutatunk, mert az Úr dicsőségére szepítjük a templomot. Nézzétek meg. Nagyon jó időzés volt ez, az Úrtól hallottam decemberben, hogy ezt tegyék, és meg is van. És nem teszünk úgy, mintha szegények lennénk, mert nem vagyunk azok. Mi *gazdagok* vagyunk az Ige szerint, és a *legjobb* szőnyeg jár a testvéreinknek.

Gyülekezetbe jöttök és kijövünk minden nehézségből, és az anyagi életek fel fognak támadni. Fel fog támadni az egészségetek, fel fog támadni az anyagi bővülésetek, fel fognak támadni a kapcsolataitok, a családi dolgok helyre jönnek, a *helyreállítás ideje* van. Dicsőség Istennek! Ámen!

Egy drága testvérünknek a búcsúztatása és temetése még a tisztém, hogy bemondjam. Lukovicsné Bozi Évától, akit nagyon rég szerettünk és tiszteltünk. És hangsúlyozom, hogy nem múltunk van, hanem *jövők van*, mert ő *átköltözött* egy másik dimenzióba, és odafent vár minket. Bizonyosságok fellegeként vesz körül a szeretete és a lénye, az imádsága, amit odafentről folytat.

Elköltözött az Úr Jézushoz és a búcsúztatásán, aki ismerte és szerette, és szeretne részt venni, március 21-én három negyed 10 kor, ez egy hétfői nap, a rákoskeresztúri köztemetőben tegye tiszteletét. Testvéreinek pedig, adja át a szeretet ölelését. Ez nagyon fontos, hogy a családtagok irányába *kifejezzük* a szeretetünket, a vigasztalásunkat. Ne felejtjük el, hogy a Szent Szellem a Vigasztalónk. Köszönjük Istennek!